

[Maigaard.]

ændre Københavns kommunes forfatning, er gået i stå, og derfor synes jeg nok, det er rimeligt, at folketinget selv ser på sagen og kommer ind i billedet. Det er altså den ene forudsætning, som administrative synspunkter som mine trækker med sig, det er et ønske om kommunal balance eller i alt fald en mindre disbalance end den, der er.

Den anden forudsætning vedrører begrebet amter. Jeg tror, at ministerens lovforslag havde fået en lettere gang på denne jord, hvis man havde slået fast, at det, der skal bygges op, egentlig ikke er et amt. De traditionelle amtsfunktioner er jo kun et led og måske det mindst vigtige led i det, ministeren har lagt op. Ser man på § 12 og § 13 i lovforslaget om en amtskommune for hovedstadsområdet, så opregnes der, så vidt jeg kan se, fem opgaver. Der er for det første de opgaver, som ved den nugældende lov er pålagt amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner. For det andet — og det er det, der er interessant — skal man varetage regionplanlægningen. For det tredje skal man medvirke til en samlet trafikplanlægning og til samordning og udbygning og drift af kollektiv lokaltrafik. For det fjerde varetage overordnet planlægning af spildevandsafledning og bekæmpelse af spildevandsforurening og for det femte varetage planlægning, udbygning og drift af vandforsyningen.

Jeg gentager igen, at det, ministeren foreslår, i virkeligheden ikke er ét amt. Det var måske nok så rigtigt, om man prøvede at bygge en administration op, som tog sig det på, nemlig at være en regionstyrelse. Derfor synes jeg nok, at man må inddrage i debatten, om vi i dette lille land — som jo er mindre end de fleste amerikanske delstater, for blot at nævne eksempler — har råd til det, der i virkeligheden er en treleddet administration: en kommunal, en amtskommunal og en statslig administration, som vikler sig ind i hinanden. Hvis vi generelt taget havde større kommuner end dem, vi har, er det et spørgsmål, om vi havde brug for amterne i den traditionelle forstand. Derfor synes jeg godt, man kunne forestille sig, at man tog de traditionelle amtsopgaver væk fra det, ministeren kalder et hovedstadsamt, at man arbejdede på at gøre kommunerne i området større og så delte de traditionelle

amtsopgaver imellem kommunerne og staten. Det ville medføre, at ministerens hovedstadsamt ville blive det, det retteligt burde være, nemlig en regionstyrelse, og så ville det i alt fald for mit partis vedkommende have en lettere gang gennem tinget.

Jeg skal gøre min sidste halve bemærkning om begrebet udligning. Vi mener hos os, at det bedste ville være, om man definerede det, man kalder de nødvendige kommunale opgaver, nøje og så lod dem løse af en fælles kasse med fælles beskatning i hele området. Hvis der derefter var et særligt serviceniveau i de enkelte kommuner, kunne de dække udgifterne f. eks. over grundskatterne. Vi er derfor kede af, at man i forslaget til udligning er gået ud fra, at de kommunale udgiftsbehov skal udlignes med 40 pct. og de amtskommunale udgiftsbehov med 50 pct., for herved er man gået ind på og har accepteret, at borgerne skal betale forskellige skatter, selv om de bor i det samme område. I alt fald synes jeg, det er afgørende, at denne udligningsprocent på 40 er for lille. Det er ikke acceptabelt at arbejde med de store forskelle, så det må være afgørende at få gjort udligningsprocenten væsentligt større.

Med hensyn til udligningskriterierne synes jeg, det må være rigtigt, at man lægger større vægt på børn og gamle, når man beregner vægtfordelingen, og mindre på det almene kriterium, som jo har fået en grumme tung procentsats i fordelingskriterierne. Man kunne i det hele taget ønske sig, at disse fordelingskriterier, disse vægtekriterier, blev nøjere udspecificeret og gjort mere objektive; end de er for øjeblikket. Skulle en kommune med en stor saneringsopgave f. eks. ikke også have denne saneringsopgave taget i betragtning, når man beregner udligningskriterierne?

Jeg har bemærket mig hr. Enggaards bemærkning om, at udligningsordningerne kunne træde i kraft med det samme, altså at vi kunne vedtage dem i denne samling. Det er en tanke, jeg synes er rigtig, og som jeg vil støtte.

Jeg skal slutte med at sige, at mit parti, i det omfang regeringen vil støtte vore synspunkter, er villigt til at støtte regeringens.

Bent Sørensen: Grunden til, at jeg tager ordet uden for ordførertalernes række, er, at